

det urimeligt med denne Ulighed indenfor Kommunens egne Grænser mellem de forskellige Lærerembeder, og man har da forhøjet Lønningerne saaledes, at de tre første, A, B, C, ere oppe paa 900 og Dog E paa 850; naar de to sidste ikke ere højere oppe, er det, fordi der er en ganske udmærket Have til dem begge. Gennemføres nu Lovforslaget, har Kommunen Lov til at se bort fra denne Forhøjelse, og det sidste Embede, altsaa det paa 725 Kr., vil da kun kunne naa op til de ca. 900 Kr., som Embederne i Virkeligheden ere paa nu, medens det Embede, som i 1899 var paa 900 Kr., selvfølgelig nu med 9 Gange 25 Kr. kommer op til 1,125 Kr. Jeg finder det ganske urigtigt, at man i dette Tilfælde kan faa Lov til at indkassere, inddrage igen, den Forhøjelse, man frivillig har gennemført siden 1899, og som for hele Landets Vedkommende efter Lovforslagets Anmærkninger kalkuleres til 70,000 Kr. Forskellen mellem Embederne bliver da atter efter Forslaget nu større, end den var, da Lønningsregulativet var approberet i 1899. Hvis det skal gennemføres efter Forslaget, at man ser bort fra de Forhøjelser, der senere ere gennemførte, bliver Lønforskellen i Kommunen større nu, end den blev i 1899.

Jeg kan tage et andet Eksempel, hentet fra min Nabokommune, hvor der er to Embeder, det ene paa 1,100 og det andet paa 700 Kr. i Begyndelsesløn efter Loven af 1899. For det paa 700 Kr. er Lønnen senere sat op til 900 Kr.; dette fører saa til, at hvis Kommunen benytter sig af den Ret, der indeholdes i Lovforslaget, bliver den nødt til at forhøje Lønnen for Embedet paa 1,100 Kr. med 275 Kr., altsaa op til 1,375; men Embedet paa 900 Kr. har Kommunen ikke den allerfjerneste Forpligtelse til i dette Øjeblik at forhøje Lønnen for. Den Slags Urimeligheder medfører denne Bestemmelse. Jeg peger derpaa, fordi jeg tror, at det er nødvendigt at overveje dette Forhold, og at det ganske sikkert ikke gaar an, at Lovforslaget gaar fra os indeholdende en saadan Bestemmelse. Thi det vil kunne medføre stor Uretfærdighed paa forskellige Steder.

Der kan ogsaa komme til at foreligge det Tilfælde, at en Lærer, der har et Embede paa 800 Kr., og som har søgt og faaet et bedre Embede, der siden 1899 er bleven forhøjet fra 700 til 900 Kr., i høj Grad vil blive skuffet, naar han nu faar Lov til at blive siddende paa disse 900 Kr., medens han, hvis han havde beholdt

sit gamle Embede, vilde have været oppe paa 1,000 Kr. Den Slags Urimelighed *kan* indeholdes i dette Lovforslag. Det siger sig selv, at vedkommende Lærer i saa Tilfælde maa føle sig snydt, naar han har søgt og faaet et bedre Embede og pludselig en skønne Dag opdager, at var han bleven i sit gamle Embede, havde han faaet 100 Kr. mere i Løn, end han har nu.

Jeg kan ogsaa nævne et andet Tilfælde, der er mig tilstillet, og som jeg ikke kan undlade at fremdrage. Et Embede er, efter at Lønnen er bleven ansat efter Loven af 1899, blevet forbedret med 30 Kr., fordi Kommunen har bortsolgt Skoleloddet. Lønnen var tidligere 1,018 Kr. med Fradrag af 170 Kr. for Brug af Jord. Da Kommunen solgte Skoleloddet, fik den 5,000 Kr. derfor. Renten af 5,000 Kr. er 200 Kr., og da man tidligere havde nøjedes med at fradrage 170 Kr. for Brug af Jord, forhøjede Sogneraadet, da Kommunen indvandt 200 Kr. i Rente, frivilligt Lærerlønnen med 30 Kr. Det var altsaa til Gevinst for begge Parter: Læreren fik et Plus i sin Løn af 30 Kr., og Kommunen blev fri for Vedligeholdelse af det Udhus, som selvfølgelig tidligere laa ved Skolen, fik altsaa en ren og skær Fordel samtidig med, at den forhøjede Lønnen med de 30 Kr. Men nu at give denne Kommune Ret til at fradrage de 30 Kr. og se bort derfra, naar den skal forhøje Begyndelseslønnen efter Lovforslaget, forekommer mig dog at være ganske absurd, naar Kommunen i Forvejen har haft en ret betydelig Fordel ved denne Transaktion. Saadanne Tilfælde kan der naturligvis peges paa i en Uendelighed, hvis dette Lovforslag bliver gennemført i den foreslaaede Skikkelse.

Men ogsaa det forekommer mig at være en Urimelighed, at de Kommuner, der i Henhold til Loven af 1899 have stillet sig ret velvilligt overfor Lærerne og fastsat nogenlunde ordentlige Begyndelseslønninger, ville blive straffede forholdsvis haardt efter dette Lovforslag. De Kommuner, hvor en Løn som 1,100 Kr. i Begyndelsesløn blev fastsat i Henhold til Loven af 1899, ville nu faa den største Merudgift, medens de, der den Gang vare karrige, og hvor Begyndelseslønnen er 700—800—900 Kr., ville slippe forholdsvis billigt. Se, ogsaa dette Forhold forekommer mig urimeligt.

Spørgsmaalet om Andenlærerne tror jeg ogsaa i høj Grad fortjener at tages under Overvejelse af det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat om denne Sag. Der